

द्वाशेषपरिजनो दत्तकवाटस्तं दिवसं तथैव निशामपि कथमप्यनैषीत् ।
अथ मकरन्दो नाम तस्य प्रियसखः कथमपि लब्धप्रवेशदर्शनः, सार-
तराण्युपदेशगर्भाणि वचनान्याचक्षाणोऽपि, स्मरशरप्रहारपरवशे तस्मि-
न्विफलप्रयत्न एवाभवत् ।

ततश्च 'वयस्य नायमुपदेशकालः । पच्यन्त इव मेऽङ्गानि । निःस-
रन्तीव प्राणाः । नष्टेव स्मृतिः । अधुना तदलमनया समुपदेशकथया ।
मया सममागम्यताम्' इति वदन्कन्दर्पकेतुः सह मकरन्देन अनेक-
नल्वशतमध्वानं गत्वा, रेवयोपगूढं विन्ध्यं नाम गिरिमुपेत्य, विन्ध्या-
टव्या कतिपयपदमध्वानं गत्वा, तत्र कस्यचन जम्बूतरोरधश्छायायां
विश्राम ।

अत्रान्तरे भगवानपि मरीचिमाली चरमाचलशिखरमारुरोह ।
ततः कन्दर्पकेतुर्मकरन्दानीतैः फलमूलैः कथमप्याहारमकार्षीत्, तदु-
पमुक्तशेषेण च मकरन्दः । अथ याममात्रावखण्डितायां यामवत्यां
जम्बूतरुशिखरे मिथः कलहायमानयोः शुकशारिकयोः कलकलं
श्रुत्वा 'शृणुवस्तावदनयोरालापम्' इति दत्तावधानयोः सतोः कन्द-
र्पकेतुमकरन्दयोः, समुपजातकुतूहलया शारिकया मुहुर्मुहुरनुबध्यमानः
शुकः कथां कथयितुमारेभे ।

'अस्ति कुसुमपुरं नाम नगरम् । यत्र च महिषासुरगिरिवज्र-
धारा भगवती कात्यायनी चण्डाभिधाना स्वयं निवसति । यस्य च
परिसरे भगवती भागीरथी प्रवहति । तत्र महावीरो धर्मात्मा शृङ्गा-
रशेखरो नाम राजा प्रतिवसति । तस्य चाभूदेवंविधस्य राज्ञो महिषी
सर्वान्तःपुरप्रधानभूता अनङ्गवती नाम । तयोश्च मध्यमोपान्ते वयसि

SGDF

वर्तमानयोः कथमपि दैववशात् त्रिभुवनविलोभनीयाकृतिस्तनया-
भूद्वासवदत्ता नाम । अथ सा परिणाममुपयात्यपि यौवने परिण-
यपराङ्मुखी तस्थौ ।

अथैकदा वसन्तकाले, वासवदत्तासखीजनाद्विदितसुताभिप्रायः
शृङ्गारशेखरः स्वसुतायाः स्वयंवरार्थमशेषधरणितलभाजां राजपुत्रा-
गामेकत्र मेलनमकरोत् । ततः सुमनोलंकृतं मञ्चमारूढा वासवदत्ता
क्षणेनैतानेकैकशः समवलोक्य विरक्तहृदया सती तस्मात्कर्णीरथा-
दवततार ।

अथ तस्यामेव रात्रौ सा स्वप्ने, आदिकन्दं शृङ्गारपादपस्य प्रथ-
मबीजं विद्यालतानां मूलगृहं शीलसंपदस्त्रिभुवनरमणीयाकृतिं कंचि-
द्युवानं ददर्श । स चिन्तामणिनाम्नो राशस्तनयः कन्दर्पकेतुरिति
स्वप्न एव तन्नामादिकमश्रुणोत् । प्रबुद्धा च सा तस्य रूपं लावण्यं
कान्तिं च मुहुर्मुहुर्भावयन्ती मदनदावाग्निशिखाकबलिता, हृदये विलि-
खितामिव उत्कीर्णमिव प्रत्युत्तमिव कीलितमिव कन्दर्पकेतुं मन्यमाना,
उन्मत्तेव अन्धेव वधिरेव मूकेव सती, शैत्योपपचारचतुरान्सखीज-
नान्बहुविधं भाषमाणा क्षणान्तरे च मूर्च्छन्ती, अनन्तरं परिजन-
प्रयत्नोच्छ्वसितजीविता, तदीयरूपनामधामानि चिन्तयन्ती, दिक्षु
विलिखितमिव नभस्युत्कीर्णमिव चित्रपटे पुरोदर्शितमिव तमितस्ततो
विलोकयन्ती व्यतिष्ठत । अथ तस्यास्तमालिका नाम शारिका
तत्प्रियसखीभिः समं समालोच्य कन्दर्पकेतुभावमाकलयितुं प्रेषिता ।
सापि मया सार्धं प्रस्थितागता चात्रैव तरोरधस्तात्तिष्ठति ।' इत्युक्त्वा
शुको विरराम ।

SGDF